

Dossier de premsa

Antoni Pitxot. *La memòria i el temps*

Guanyadors del Premi de Pintura Fundació Vila Casas 2013

FUNDACIÓ
VILA CASAS

La Fundació Vila Casas presenta als mitjans de comunicació les noves exposicions temporals que ocuparan, aquesta primavera, el Museu de Pintura Contemporània de Can Framis. "La memòria i el temps" d'Antoni Pitxot i l'exposició dedicada als tres guanyadors del Premi de Pintura 2013 — Jordi Lafon, Lúdia Masllorens i Palou—, són les dues propostes amb les quals arrenca la nova temporada a Can Framis.

La pintura d'Antoni Pitxot (Figueres, 1934) està marcada pel paisatge que evoca la Mediterrània a Cadaqués; un univers de formes antropomòrfiques i al·legories minerals, vegetals i calcàries. El seu treball mostra un figurativisme de la pedra i d'altres elements de la naturalesa, utilitzats com a forma de representació de la figura humana, que reproduïx motius iconogràfics clàssics de la història de l'art, com la Venus ajaguda, Ariadna perseguida pel minotaure o Mnemòsine acompanyada de referències al temps, la memòria i els *records*.

L'obra d'Antoni Pitxot revela una influència manierista i una certa concepció surrealista que remet a universos onírics, però l'observació directa de l'objecte pren tot el protagonisme en el seu procés de creació. A partir dels materials que l'artista extreu de la terra empordanesa —una branca de xiprer, un còdol, una fulla de llorer—, Pitxot treballa en la confecció de maquetes escultòriques que conformen petites reflexions entorn aquelles qüestions primordials que afecten la condició i existència humana: el pas del temps, l'origen de la creació, la impossibilitat de recuperar el passat, la naturalesa del procés d'inspiració de l'artista...

Mariona Seguranyes Bolaños assenyala, en el text que acompanya la publicació de la present exposició, que les composicions plàstiques d'Antoni Pitxot són “una resposta contundent als grans enigmes de la nostra existència humana, i arrossegueu el pensament del segle XX i la tradició simbolista, onírica i magicista de l'art català i europeu”. En les seves pintures conviuen, així, Arcimboldo, Goya, Böcklin, Dalí, Nietzsche, Baudelaire i Ramon Llull, entre d'altres.

Les figures, símbols i motius iconogràfics constants en el treball d'Antoni Pitxot —la Goyesca/Leocàdia, els astres, Ariadna i Afrodita, el violoncel·lista com a personificació de la música— comparteixen espai i rellevància amb les recreacions de pintures clàssiques que conformen el cànon de l'art, com *La tempesta* de Giorgione, o *La batalla de Constantí contra Magenci*, un fresc projectat per Rafael.

La mostra, comissariada per Glòria Bosch, es divideix en diversos àmbits expositius; el punt de partida són les obres *Paisatge de roques amb peix* (1965), *Autoretrat* (1973), *La tempesta de Giorgione* (1978) i *Tres personatges a la grotta* (1981) que, junt amb la projecció d'un vídeo -que té com a protagonista el procés creatiu de l'artista-, introdueixen l'espectador en l'element primigeni del seu treball, les roques de Cadaqués. El recorregut expositiu continua amb l'establiment de diàlegs entre els personatges i motius constants de l'univers artístic de Pitxot —la Goyesca/Leocàdia, els astres, el violoncel·lista o el mite d'Ariadna, entre d'altres. L'itinerari conclou amb l'obra *Escenari* (2013), síntesi i concreció d'una trajectòria vital i artística.

Dades biogràfiques

- 1934** El 5 de gener neix a Figueres (Girona) Antoni Pitxot, en una família de forta tradició artística. El seu pare, Ricard, violoncel·lista, deixeble predilecte de Pau Casals, tenia tres germans i dues germanes, tots ells artistes: Pepito, jardiner; Lluís, violinista; Ramon, pintor, que va ser company de Picasso a Barcelona i París —en el Bateau Lavoir—, i a Cadaqués (el 1910) a començaments del cubisme gris —les primeres pintures que l’encara nen Salvador Dalí va tenir sota els seus ulls van ser els olis que Ramon tenia a la mansió familiar, aquest fet va determinar la primera orientació *impressionista* que va tenir Dalí en els seus inicis—; Mercè es va casar amb el poeta —aleshores modernista— Eduard Marquina; i Maria, *Nini*, que va ser una famosa cantant wagneriana i intèrpret reconeguda de l’òpera *Carmen* des de Nova York fins a Sant Petersburg.
- 1947** Es trasllada a Sant Sebastià, on viurà fins l’any 1964, per iniciar els estudis de dibuix amb Juan Núñez Fernández, gran gravador que 30 anys abans havia estat, professor de Salvador Dalí a Figueres. Aquest mestre l’inicia en els *misteris del clarobscur*. En aquest moment Antoni Pitxot treballa especialment en temes de taller amb figures i naturaleses mortes. El seu estil s’aproxima a l’*objectivisme* característic dels anys 20 amb algunes referències simbolistes. La seva pintura, la pinzellada de la qual es va orientant cap a l’*impressionisme*, es preocupa sobretot per l’estudi de les relacions entre llum, color i traç.
- 1955** *A La Voz de España* és citat a l’article “Pintura joven” (10 de maig), de Carlos Ribera, i en aquell context apareix reproduït un dels seus estranys quadres juvenils de tendència metafísicosurrealista. Antoni Pitxot segueix vivint a Sant Sebastià, fins a l’any 1964.
- 1956** Exposició individual a la sala Aranaz-Darras, a Sant Sebastià, del 17 al 30 de juliol. Amb aquest motiu, els diaris *Unidad* (Fernando Zubiri, 27 de juliol), *La Voz de España* i *El Diario Vasco* fan referència a la seva obra.
- 1958** Del 17 al 31 de gener, exposició individual a la sala Alonso de Bilbao. L. D. A. li dedica una crònica a *El Correo Español-El Pueblo Vasco* (23 de gener).
- 1959** És convidat a exposar la seva obra a Lisboa, a la Societat Nacional de Belles Arts, de l’11 al 21 de maig, sota els auspicis del gran poeta portuguès Félix Bermudes. Amb aquesta ocasió, apareixen cròniques al *Diário de Lisboa*, “Exposição de pintura de A. Pichot na S. N. B. A.” (18 de maig); a *República*, “Óleos de A. P. na Sociedade N. de Belas Artes” (17 de maig); al *Diário de Notícias*, “De Antonio Pichot” (12 de maig); a *Voz do Sul*, “Uma boa exposição de pintura contemporânea” per Ribeiro Alves Junior Dr. (16 de maig),
- 1960** Nova exposició individual a la sala Arte de Bilbao, de l’1 al 20 de gener. Crònica de L. D. A. a *El Correo Español-El Pueblo Vasco* (15 de gener). Del 30 de maig a l’11 de juny exposa al Saló Cano de Madrid. En el diari *Dígame* apareix, signada per Félix Galindo, una crònica sobre l’obra d’Antoni Pitxot (7 de juny).

- 1961** Del 15 al 28 d'abril exposa a La Pinacoteca de Barcelona. Crònica d'Alberto del Castillo al *Diario de Barcelona* (21 d'abril); la *Hoja del Lunes* i *El Correo Catalán*, aquesta darrera signada per Àngel Marsà. De l'11 al 23 de desembre exposa a la sala Arte de Bilbao. S'ocupen de la seva obra L. D. A. a *El Correo Español-El Pueblo Vasco*. Apareix seleccionat al catàleg de l'exposició antològica de l'Associació Espanyola de Crítics d'Art (AECA), de 1960-61.
- 1962** De 21 de maig al 2 de juny exposa al Saló Cano de Madrid. Obté el Premi Especial de Pintura del Concurs de Pintura de Sant Pol de Mar. Al juliol apareix una crònica d'Àngel Marsà a "La Gasetta de les Arts" d'*El Correo Catalán*.
- 1963** Del 20 d'abril al 3 de maig exposa a La Pinacoteca de Barcelona. Comentaris de Juan Cortés, "La quieta normalidad de Antonio Pitxot", a *La Vanguardia Española* (9 de maig); Alberto del Castillo a *Dzazo de Barcelona* (maig); Àngel Marsà a *El Correo Catalán*; Fernando Lience Basil a *El Mundo*; Fernando Gutiérrez a *La Prensa* (23 d'abril).
- 1964** Premi Extraordinari de Pintura de Sant Pol de Mar.
- 1965** Abandona les tendències més o menys impressionistes i naturalistes, i dirigeix la seva atenció a l'estudi dels objectes del seu voltant —paisatge de Cadaqués—, dels quals sorgeixen visions antropomòrfiques i hipnagògiques, que tenen com a punts històrics de referència algunes composicions de Friedrich, Arcimboldo, entre d'altres. Premi de Pintura Ciuffenna-Arezzo (Medalla d'Or), el 12 de setembre. Finalista en el concurs de pintura *La Puñalada*, a Barcelona (juny). Des de 1964 Antoni Pitxot havia abandonat
- 1966** Des d'aquest any fins a 1973 la seva obra pictòrica es destina al Centre Internacional d'Estudis de la Comunicació Humana, amb seu a la Villa Barbariga, de San Pietro di Stra, a la riba del Brenta (Venècia). Aquest centre edita un llibre monogràfic amb l'obra de l'artista, escrit per Robert Descharnes, que porta una presentació especial de Salvador Dalí, artista unit a Antoni Pitxot per antics llaços familiars.
- 1968** Joan Gich publica a "El Taller del Artista" de *Tele-eXprés* a Barcelona (31 de maig) un article titulat "Antonio Pitxot, pintor solitario".
- 1972-1974** El mes d'agost de 1972, Dalí visita Antoni Pitxot al seu taller, i el convida formalment a realitzar una exposició permanent de la seva obra al Museu Dalí de Figueres, que s'inaugurarà el 28 de setembre de 1974 i del qual Pitxot serà el director a partir d'aleshores. Per a aquesta exposició inaugural del museu, ve de la Villa Barbariga una àmplia selecció de l'obra d'Antoni Pitxot, que en part s'exposa actualment en aquesta exposició de la Direcció General de Belles Arts, a Madrid. La mostra d'Antoni Pitxot al Museu Dalí de Figueres obté una gran ressonància a gran part de la premsa mundial. Algunes de les publicacions:
Lorenzo Bocchi, "Dalí anuncia l'apertura del suo Museo", a *Il Corriere della Sera* (22 de desembre de 1973)
Santos Torroella, "Noticia y eco de las Artes", a *El Noticiero Universal* (17 de setembre de 1974)
Joan Guillamet, "El artista Antonio Pitxot en el Museo Dalí", a *El Correo Catalán* (4 de setembre de 1974)
Robert Descharnes, "Los Dalí del Museo Dalí", a *Gaceta Ilustrada* (20 de setembre de 1974) Eveline Schlumberger, *Connaissance des Arts* (agost de 1974)

- 1975** En col·laboració amb Salvador Dalí, Antoni Pitxot realitza els quatre *monstres grotescos* que es troben al pati interior del Museu Dalí. En aquestes dates imparteix cursos estivals de dibuix, juntament amb Dalí, a l'esmentat museu.
- 1977** André Parinaud publica a *Galérie-Jardin des Arts* un article titulat “Pitxot, une convulsive beauté” (setembre).
- 1979** Convidat expressament per Dalí, Pitxot participa amb dos olis a la gran retrospectiva de Dalí al Centre Georges Pompidou, que es celebra del 18 de desembre de 1979 al 14 d'abril de l'any següent. En el segon volum del catàleg de l'exposició “La vie publique de Salvador Dalí” es fan àmplies referències a l'obra d'Antoni Pitxot en el text d'Ignacio Gómez de Liaño, “Le Théâtre Dalí de la Mémoire”. Aquest text es publicarà l'any següent en castellà, a la revista *Arteguía*.
- 1980** Exposició individual del 19 de març al 19 d'abril a la galeria André François Petit de París. El catàleg recull un text de Robert Descharnes, “Les Pierres d'Antoni Pitxot”, i un altre d'Ignacio Gómez de Liaño, “Sur l'Allégorie de la Mémoire d'Antonio Pitxot”. Amb motiu d'aquesta exposició, apareixen nombrosos articles sobre la seva obra a la premsa francesa:
 Pierre Mazars, “Les anamorphoses de Pitxot”, a *Le Figaro* (25 de març)
 Pierre Cabanne, “La peinture minéral de Pitxot”, a *Le Matin de Paris* (28 d'abril)
 Josette Meleze, “L'écorce des pierres”, a *Pariscope* (2-8 d'abril)
L'Oeil (abril)
 André Parinaud, “Antonio Pitxot”, a *Galérie des Arts* (abril)
 Gerard Loyez, *Petit Guide de Paris* (abril)
 “Antonio Pitxot”, a *Le Nouveau Journal* (12 d'abril)
 Jean Marc Campagne, “Antonio Pitxot et l'onirisme minéral”, a *Nice Matin* (6 d'abril)
 Jean Louis Ferrier, “Pitxot”, a *Le Point* (31 de març)
 Joan Guillamet, “Antoni Pitxot i els quers de Cadaqués a París”, a *l'Avui* (30 de març)
 Henri Raynal, , “Pitxot”, a *Arts PIT*, núm. 89 (juny). Catàleg de l'exposició.
 Jason Weiss, “Cadaqués: Artists' Colony and Village of Light”, a *Herald Tribune* (octubre)
 Apareix també obra seva en el llibre *Le nu féminin dans l'art*, sèrie publicada de setembre de 1980 a agost de 1981, a Tòquio
- 1982** Participa a l'exposició “Art Catalan Contemporain”, al Centre Cultural Pierre Bayle, a Besançon, del 16 de gener al 20 de febrer. També participa a l'exposició “L'art espagnol de l'immigration à travers l'Europe”, que té lloc en el Gran Palau de París. I juntament amb la de Dalí, s'exposa obra seva a la galeria André-François Petit, del 10 al 26 de desembre. Ignacio Gómez de Liaño fa referència a la seva obra a la conferència “Relaciones entre las artes plásticas y la literatura”, llegida a principi d'agost en el curs d'art de la Universitat Internacional Menéndez Pelayo de Santander (la conferència es publicarà l'any següent juntament amb les altres del curs per l'Editorial Taurus). Així mateix, Ignacio Gómez de Liaño dedica comentaris a la seva obra en un article, “Un drama de soledad. Del Teatro de Figueras al Castillo de Púbol”, que apareix en el dominical d'*El País* del mes de novembre.
- 1983** Realitza el cartell per al Festival Internacional de Música de Cadaqués, i amb aquest motiu inaugura una exposició a la galeria Cadaqués, dedicada al tema de la música.

En el primer volum del catàleg de la gran exposició antològica de Dalí, celebrada a Madrid i Barcelona, “Cuatrocientas obras de Salvador Dalí, de 1914 a 1983”, apareix un article d’Ignacio Gómez de Liaño, “Dalí visto por Pitxot”. Així mateix, aquest autor publica a *El País* un article, “Llegaremos más tarde, hacia las cinco” (9 d’abril), amb referències a Antoni Pitxot. Al setembre i octubre té lloc una àmplia exposició de la seva obra realitzada en els últims 10 i 8 anys, a les sales Pablo Ruiz Picasso de la Direcció General de Belles Arts.

1984 Exposició amb Salvador Dalí a la Husets Galleri, Aalborg, Dinamarca. Exposició individual a l’stand de la galeria Cadaqués a ARCO’ 84, celebrada a Madrid (febrer).

1985 Inspirat per una conversació amb Salvador Dalí, comença a realitzar les obres que formaran part de la sèrie “La batalla de Constantí”. Treballa en la preparació de la seva exposició sobre la batalla de Constantí, que s’ha de celebrar a la galeria d’art Àmbit. Alterna aquesta feina amb la direcció del Teatre-Museu Dalí de Figueres i activitats artístiques de la mateixa fundació.

1986 Exposició monogràfica a la galeria Àmbit de Barcelona en presenta, juntament amb obres recents de “La batalla de Constantí”, 47 olis i un dibuix. Es presenta a la inauguració el llibre de Cesáreo Rodríguez Aguilera sobre Pitxot, editat per Àmbit Serveis Editorials dins la col·lecció “Espill d’Art”, i que conté *La Guerre de Troie aura lieu*, que Salvador Dalí escriu especialment amb motiu de l’edició. Realitza el cartell per al VI Festival Internacional de Música de l’Empordà i paral·lelament exposa els mesos d’agost i setembre a la Sala Gòtica de l’abadia de Vilabertran. Exposició a la galeria Sant Lluc d’Olot.

Participa a l’exposició “Effetto Arcimboldo” del Palau Grassi de Venècia amb l’oli *Autoretrat* que actualment es pot contemplar al Teatre-Museu Dalí, i a “El retrat a Catalunya” en el Castell Reial de Cotlliure, a França. També estarà present a la mostra col·lectiva “Pintors de la realitat tangible” a la galeria Fòrum de Girona.

1987/1988 Participa a l’exposició “Naturalezas españolas (1940-1987)” al Museu Nacional d’Art Reina Sofía de Madrid, amb les obres *Acumulación antropomórfica* i *Dibujo* (1986), i *Montaje* (1987).

1989 Realitza l’obra *Concordia discorde* per al portaavions Príncep d’Astúries. Amb aquest motiu, s’edita un llibre amb textos d’Ignacio Gómez de Liaño, “Una contemplación para conciliar contrarios”, i de Màrius Carol, “El universo mineral de Antonio Pitxot”. Exposició a la galeria Biosca de Madrid amb 50 olis i 5 dibuixos.

1992 Exposició “Los Pitxot, una dinastía de artistas”, al Centre Cultural Conde Duque de Madrid, organitzada pel Banc de Sabadell i la Conselleria de Cultura de l’Ajuntament de Madrid, amb textos de Francisco Calvo Serraller i Ignacio Gómez de Liaño.

1993 Inaugura una mostra a la galeria Cadaqués el 7 d’agost, amb obres dels anys 90, la majoria basades en el personatge mitològic d’Ariadna.

1995/1996 Participa a l’exposició “L’Empordà, terra d’artistes”, a la Casa de la Pia Almoina de Barcelona, al Palacio de Velázquez de Madrid i al Museu de l’Empordà de Figueres.

- 1997** Exposa a la Fontana d'Or de Girona, convidat per La Caixa de Girona. Es tracta d'una àmplia mostra de la seva obra, que comprèn des de l'any 1960 fins a 1997. A *La Vanguardia* amb data 26 de juliol apareix l'article "Girona expone una àmplia selecció de la misteriosa pintura de Antoni Pitxot", de Maria Lluïsa Borràs.
- 1998** Monogràfica produïda pel Banc de Sabadell a partir del fons d'art del propi banc.
- 2000** El seu oli *Sant Jordi* serveix de cartell anunciador, logotip i portada del fullet del IV simposi de l'IAL, "Progress and Problems in Lichenology at the Turn of the Millenium" (Avanços i problemes de la liquenologia en el canvi de mil·lenni), celebrat a Barcelona del 3 al 8 de setembre. És nomenat acadèmic per Cadaqués de la Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi.
- 2003** D'abril a setembre, exposició antològica al Museu de Cadaqués, "Cadaqués, escenari d'Antoni Pitxot". Retrospectiva "Hablaron las piedras" a la sala d'exposicions de la Universitat de Màlaga.
- 2004** El Ministeri de Cultura li concedeix la Medalla d'Or al Mèrit Artístic de les Belles Arts, que li va ser imposada per Sa Majestat el Rei el 16 de setembre a la ciutat de Càceres.
- 2007** Del 4 d'agost al 16 de setembre, exposició "Antoni Pitxot" al Castell de Benedormiens, Castell d'Aro.
- 2008** Del 20 de febrer al 13 d'abril, exposició "Retrospectiva Antoni Pitxot" al Centre d'Art Tomás y Valiente, Fuenlabrada, Madrid.
- 2011** Retrospectiva al Saló d'Ambaixadors dels Reials Alcàssers de Sevilla.

Obres en l'exposició

Autoretrat, 1973

Oli/tela

55 x 46 cm.

Col. Martí Barlat

Paisatge de roques amb peix, 1965

Oli s/tela

65 x 82 cm.

Col. Martí Barlat

Tres personatges a la grotta, 1981

Oli s/tela

130 x 162 cm. Col. Martí Barlat

Afrodita, 1997

Dibuix

102 x 97 cm.

Col. Martí Barlat

Astre i Afrodita, 2012

Oli s/ tela

63 x 54 cm.

Col de l'autor

L'al·legoria de la música, 2008

Oli s/tela

130 x 97 cm.

Col. de l'autor

Acumulació d'herbes seques i violoncel·lista, 2008

Oli s/tela

116x89cm.

Col. de l'autor

Nit de gener, 2000-2001

Oli s/tela

130 x 130 cm. Col. Martí Barlat

Estudi per a violoncel·lista, 1983

Llapis s/paper

102 x 73 cm.

Col. Martí Barlat

Escenari, 2013
Oli s/ tela
97 x 130 cm.

Escenari, 2012
Oli s/ tela
54x81cm.

Violoncel·lista i records, 2008
Oli sobre tela
50x50 cm.

Astre emergent i goyesca, 2007
Oli s/tela
130 x 130 cm.

Goyesca, 2002
Oli s/ tela
92 x 130 cm. Col. de l'autor

Goyesca/La Leocàdia, 2003
Oli s/tela
100 x 100 cm.

Records accessibles, 2009
Oli sobre tela
60x81cm.

Les herbes i el temps, 2008
Oli s/tela
130 x 130 cm.

L'encontre en el temps, 2005
Oli s/tela
130 x 130 cm.

Arbre, memòria, dama dels records i astre emergent, 2006
Oli s/ tela
89x 130 cm.

Dos personatges i astre, 2005
Oli s/ tela
130 x 130 cm.

El pastor de la tempesta, 1977
Oli s/ tela
181 x 90 cm.
Col. Martí Barlat

La tempesta de Giorgione, 1978

Oli s/tela
168 x 138 cm.
Col. Martí Barlat

La tempesta, 1978

Llapis s/paper
102 x 73 cm.
Col. Martí Barlat

Amazona, 2011

Oli s/tela
80 x 80 cm.

Toro fenici, astre, records accessibles i amazona, 2011

Oli s/tela
100 x 50 cm.

La batalla de Constantí, 1985

Oli s/ tela
71 x 130 cm.
Col. Martí Barlat

Toro fenici, 1994

Oli s/tela
100 x 100 cm.
Col. Martí Barlat

Toro i Ariadna, 1994

Oli s/tela
77 x 127 cm.
Col. Martí Barlat

Gaudiniana, 2002

Oli s/tela
100 x 100 cm.

Ariadna, 2002

Oli s/tela
81 x 130 cm.

Jordi Lafon, Lídia Masllorens i Palou exposen els seus projectes artístics a l'Espai AØ de Can Framis. Guardonats amb el Premi Fundació Vila Casas de la temporada 2013, dedicat a la pintura, les tres propostes esdevenen tres mirades que parteixen d'actituds diverses envers el fet creatiu i que donen com a resultat diferents concepcions artístiques, on la forma i el concepte es nodreixen de diferents plantejaments.

Jordi Lafon (Barcelona, 1967), artista visual i professor de creació artística, estableix una relació entre l'individu i l'entorn en un joc constant d'antinòmies (el present i el passat, el moviment i la quietud, l'actitud reposada del mirar i el dinamisme de l'acció...) representades amb muntatges *indexats* que evocuen el món del dibuix, de la pintura artística o de la industrial. Els seus projectes, realitzats a partir d'objectes i estris de fusta, acer, enfilalls de llapis o trossos de vidre industrial, s'articulen com petites col·leccions de paisatges sensorials que reproduïxen les sensacions d'ordre, casualitat o cadència.

Lídia Masllorens (Caldes de Malavella, 1967) elabora un treball centrat en la projecció de rostres anònims de presència torbadora que emergeixen a la superfície i semblen expirar el seu darrer alè amb un crit esfereïdor. De traç expressionista i monocrom, els protagonistes dels seus quadres resten immersos en un entorn silenciós i eterni que contraresta la tensió que es desprèn de l'efímera i violenta presència del cos. L'obra de Masllorens reflecteix una tipologia especial de retrat que funciona com un mural vindicatiu que transmet la immediatesa i la força de les emocions humanes.

Palou (Barcelona, 1961), artista plàstica barcelonina, s'inspira en l'estructura i la contemplació estètica de les façanes dels edificis dels anys 50 i 70, hereves del moviment modern, evocades en la creació d'una superposició de trames entre les quals distingim els diferents elements que componen aquest disseny arquitectònic: les finestres, els balcons, els porticons, els voladissos o els ràfecs. El treball de Palou mostra la textura, el color i la disposició de tots aquests elements per a la conformació d'una composició abstracta i geomètrica, seriada, que reserva, així mateix, un petit espai per a la figura humana, submergida en la quotidianitat

Jordi Lafon

(Barcelona, 1967)

www.lafonrierola.net

És artista visual, professor de Creació Artística i Participació al Departament d'Educació Social de la Universitat de Vic i també del Taller Mural de L'Escola d'Art i Superior de Disseny de Vic. És membre vocal d'H. Associació per a les Arts Contemporànies de Vic, des d'on participa activament com a curador en especial des de 1995, i conjuntament amb altres artistes i crítics d'art en la selecció d'artistes per les mostres biennals anomenades *Thambos*.

Formació

Llicenciat en Belles Arts per la Facultat de Belles Arts de Barcelona Graduat Tècnic Superior en Arts Aplicades al Mur per L'Escola d'Art i Superior de Disseny de Vic.

Exposicions individuals

- 2014** *Projecte NAS*. Museu del joguet de Catalunya, Figueres.
- 2013** *Projecte Marges i Fronteres*. Ingràvid, Festival de Cultura Contemporània de Figueres.
- 2012** *Llonganissa de porcs*. Amb Montsita Rierola. El Gravat, Vic.
- 2011** *La llum del negre*. Galeria Issimm, Solsona.
- 2010** *Criss-Crossing*. ACVIC. Centre d'Arts Contemporànies de Vic.
- 2009** *Lloc i acte*. Sala de L'Auditori de Montcada i Reixac.
Criss-Crossing. Projecte per a BCA Gallery's Artist Residencies Opportunity, Bedford (Anglaterra).
- 2008** *Pintures*. Galeria Ca'n Dinsky & Co, Son Servera, Mallorca.
Projecte NAS. Sala Tepekale, Arts Plàstiques i Visuals de L'Hospitalet de Llobregat.
Orografies d'enlloc. Centre d'Art El Marçó Vell, Centelles.
Com mirar. Galeria Memorial. Centre Mèdic Teknon, Barcelona.
- 2007** *Projecte NAS*. Sala d'Art El Casino de Vic.
- 2006** *Rastres*. Sala H, Associació per a les Arts Contemporànies, Vic.
Projecte NAS. Ca L'Arenas, Centre d'Art Museu de Mataró.
- 2005** *Pintura*. Foyer del teatre Cirviànum de Torelló.
- 2004** *Paisatges i Éssers*. Sala Àgora de l'Ajuntament de Cambrils.

Exposicions col·lectives

- 2014** *Premi de pintura Fundació Vila Casas.* Can Framis, Barcelona.
- 2013** *Visions d'Espriu.* Homenatge a Salvador Espriu. El Casino de Vic.
El lloc i les coses. Sala d'Art del Casino de Vic.
Caminada Simultània amb The Walk Exchange de Nova York, ACVic de Vic.
Marges i Fronteres. Frontera Cero, Festival de Arte Contemporáneo. San Francisco de Rincón y Purísima del Rincón, Mèxic.
- 2012** *Deriva Mussol.* Projecte per l'Aula de Teatre de la Uvic i per ACVic, Centre d'Arts Contemporànies.
Calderiana. Llibres d'artista en homenatge a Pere Calders. Centre d'Art El Marçó Vell de Centelles.
- 2011** Degree Show, *El camí per fer.* Casa Elizalde de Barcelona.
Art i Arqueologia. 25 aniversari de la revista d'arqueologia Cota Zero, Llotja del Blat de Vic.
- 2010** *Aigua mineral lafon rierola.* Amb Montsita Rierola, FESTUS. Festival Jove d'Arts al Carrer, Torelló.
XI Premi de Pintura Honda. Museu del Gravado Español Contemporáneo de Marbella.
Projecte NAS. Facultat de Belles Arts de Barcelona.
- 2009** *Quinze mirades, una fàbrica.* Museu de la Pell de Vic.
- 2008** *IX Premi de Pintura Honda.* Centre Cultural de la Caixa de Girona, Girona.
Guantánamo Museum. Peces realitzades al taller que Alícia Framis va fer a Can Xalant de Mataró per la seva exposició al Santa Mònica de Barcelona.
XI Premi de Pintura Honda. Sala de la Biblioteca de Lleida.
- 2007** *VIII Premi de Pintura Honda.* Centre Cultural de la Caixa de Girona, Girona.
Quinze mirades, una fàbrica. Sant Bartomeu del Grau, Osona.
Aigua mineral Lafon Rierola. Amb Montsita Rierola, Maçart, Festival de Cultura Contemporània d'Empordà, Maçanet de Cabrenys (Girona).
L'ébloui Espagnol. Galerie 89 & Galerie Milyeux, París.
ÍNDIX. 10è aniversari de la Universitat de Vic, Museu de l'Art de la Pell de Vic.
Núvols, carenes, boscos, arenes. Amb Teresa Herrera, Sala del Centre Cívic Antic Sanatori de Sagunt, València.
VIII Premi de Pintura Honda. Sala de la Biblioteca Pública de Lleida.
Parelles Artístiques, Experiències creatives per la salut mental. Exposició itinerant per Osona.
- 2006** *VIII Premi de Pintura Honda.* Biblioteca Pública de Lleida.
Converses Pedagògiques, Cultura i Educació. Col·legi d'Aparelladors de Vic.
- 2005** *Cuatro x Quatre.* Galeria Selón, Madrid.
Art Mar, I Biennial de la Mediterrània. Museu Marítim de Les Drassanes de Barcelona.
Sembrar d'hores. Amb Montsita Rierola, la Interior Bodega de Barcelona.
Gots a Salt. Amb Montsita Rierola, Les Deveses de Salt (Girona).
Casulles. L'Albergueria de Vic.

- 2004** *Drac Art*. Espai d'Art Bach-Esteve, Terrassa.
Trajectes. Galeria d'Art Art Loft de Reus.

Reconeixements

- 2013** Primer premi Ex Aequo, *Agitadors*. Premi de Pintura Fundació Vila Casas, Can Framis, Barcelona.
- 2012** Primer premi, *Desnonats*. Premi de postals de Nadal del Centre d'Art La Panera, Lleida.
- 2010** Finalista, *Fet de temps*. Premi de Pintura Vila Casas, Barcelona.
- 2009** Finalista, *Com una fageda*. XI Premi de Pintura HONDA de la Garriga.
- 2008** Finalista, *Jan*. XXIX Certamen de Mini-quadres d'Elda, Alacant.
Segon premi, *Com un arbre*. Premi de Pintura Juan Ramón Masoliver de Montcada i Reixac
- 2007** Finalista, *Hivern*. II Premi de Pintura *Torres García Ciutat de Mataró*.
Finalista, *Entre el buit i el ple*. IX Premi de Pintura HONDA de la Garriga.
Primer premi, *El ple del buit*. LXV Premi Centelles de Pintura.
Projecte premiat, *Aigua mineral Lafon Rierola*. Instal·lació-acció, Maçart, Festival de Cultura Contemporània d'Empordà, Maçanet de Cabrenys, Girona.
Primer premi, *Bosc i nit*. II Premi de Pintura Paco Merino de Granollers.
- 2006** Accèssit, *Com anit*. VIII Premi de Pintura Honda de la Garriga.
- 2005** Obra adquirida, *Poble de mar*. I Biennial de la Mediterrània, Art Mar, Museu Marítim de Barcelona.
Menció Honorífica, *Com buidar de ple*. LXIII Premi Centelles de Pintura.
Primer premi, *Com omplir de buit*. XXV Premi de Pintura Vila de Cambrils.
- 2004** Finalista, *Desbosc 180x180*. IV Biennial de Vic

Ajuts i residències

- 2013** *Marges i Fronteres*. Ingràvid, Festival de Cultura Contemporània de Figueres.
- 2009** *Criss-Crossing*. CoNCA, Generalitat de Catalunya.
- 2008** *Projecte NAS*. Generalitat de Catalunya.
- 2006** *Criss-Crossing*. Esmée Fairbairn Foundation and Arts Council England East.

Altres

- 2014** Presentació del projecte Marges i Fronteres a la QUAM 2013. ACVic, Vic.
- 2013** Il·lustracions per a l'escenografia d'acompanyament projectat de l'obra *Antígona*, Universitat de Vic.
Jornades Articula't. Amb DERIVA MUSSOL per posar en comú diversos projectes entorn l'educació, el territori, el gènere, la plàstica i les arts en general, Barcelona.
Escenografia i vestuari per l'obra *El Petit Príncep*, Aula de teatre de la Universitat de Vic.
- 2012** *Re/presentació*. Deriva pública i acció performàtica per explicar l'experiència de Deriva Mussol, Vic.
- 2011** Escenografia i vestuari amb Montsita Rierola per a l'obra *Dona'm la mà*, basada en poemes de Joan Salvat-Papasseit, Aula de teatre de la Universitat de Vic.
Escenografia amb Montsita Rierola del grup musical HLIC per a l'espectacle *Música i poesia* a l'Atlàntida de Vic.
- 2010** Escenografia i vestuari amb Montsita Rierola per a l'obra de teatre *Pere*, basada en la vida i els contes de Pere Calders, Aula de Teatre de la Universitat de Vic.
Escenografia amb Marià Dinarès per a l'espectacle de dansa *Racones, Volums Virtuals i Ocupacions* del ballarí i coreògraf Bebetó Cidra, Teatre Auditori L'Atlàntida, Vic.
- 2009** Escenografia i vestuari amb Montsita Rierola per l'obra de teatre *Steve MQueen* de Gerard Guix, Aula de Teatre de la Universitat de Vic.
- 2008** Escenografia i vestuari amb Montsita Rierola per a l'obra de teatre *La invasió dels lladres de temps*, basada en la novel·la *Momo* de Michael Ende, Aula de Teatre de la Universitat de Vic.
Orografia, mural de 65,87 m2 per la façana del nou Mercat de Les Corts, Barcelona.
Il·lustració de la coberta núm.23 de la revista d'arqueologia Cota Zero.
- 2007** *Composició amb vidres*, mural de diferents mides per a Big Billar, Vic.
- 2006** Il·lustració de la coberta núm.85 de la revista de poesia *Reduccions*.

Obres en l'exposició

Paisatge de cavallet, 2013

Un cavallet d'estudi tallat i prestatge de fusta blanc.
120 x 24 x 20 cm

Escala de pintor, 2014

Una escala de pintor tallada i enfilada en cable d'acer.
500 x 15 cm

Encenalls, 2014

Encenalls de llapis enfilats amb agulles.
230 cm.

Llocs i rastres, 2014

Paper de vidre industrial usat i clavat amb grapes.
250 x 200 cm.

Setembre, 2013

Estoig d'escola i prestatge de vidre.
50 x 26 cm

Agitador de 1867, 2014

Fusta amb mànec i pintura remenada.
39 cm x 2 cm aprox.

Lídia Masllorens

(Caldes de Malavella, 1967)

Llicenciada en Belles Arts per la Universitat de Barcelona en l'especialitat de pintura (1991), amplia els seus coneixements amb estudis de fotografia, gravat, escultura, en pedra i escultura de gran format.

Des de l'inici del seu camí artístic —amb les primeres exposicions a les galeries gironines Nostrart i Casa de Cultura Tomàs Lorenzana—, el seu treball ha estat una reflexió sobre l'ésser humà. Després d'un breu parèntesi per treballar el retrat, la seva obra ha anat evolucionant cap als primers plans del rostre humà, que sempre deixa veure les emocions més íntimes. Aquest procés queda reflectit a les exposicions que ha realitzat a Taradell, Terrassa, Cassà de la Selva, Caldes de Malavella, Banyoles, Girona i Barcelona.

Exposicions individuals

- 2014** Premi de Pintura Fundació Vila Casas, Can Framis, Barcelona.
- 2010** Fundació Valvi, Girona.
- 2008** Sala Municipal, Cassà de la Selva.
- 2007** Centre Cultural Can Costa i Font, Taradell.
- 1997** Sala Llorens, Barcelona.
Sala Municipal, Cassà de la Selva.
- 1996** Sala Llorens, Barcelona.
- 1995** Galeria Nostrart, Girona.
- 1994** Obra ceràmica, Santuari dels Àngels, Girona.
- 1993** Casa de Cultura Tomàs Lorenzana, Girona.
- 1991** Local Municipal, Caldes de Malavella.

Exposicions col·lectives

- 2010** Local Municipal, Caldes de Malavella.
- 2009** Can Costa i Font, Taradell.
- 2008** Sala Minyons, Terrassa.
- 2003** Can Ginebreda, Banyoles.
- 1993** Salón Siglo XX, Marbella.
Casa Elizalde, Barcelona.

Obres en l'exposició

Orgasme 1, 2013

Acrílic i lleixiu sobre paper
195 x 180 cm

Orgasme 2, 2013

Acrílic i lleixiu sobre paper
195 x 180 cm

Orgasme 3, 2013

Acrílic i lleixiu sobre paper
195 x 180 cm

De cares, 2013

Acrílic i lleixiu sobre paper
195 x 180 cm

Palou

Sílvia Martínez Palou

(Barcelona, 1961)

www.silviamartinezprou.es

Sílvia Martínez Palou, va néixer a Barcelona el 1961, ciutat on ha desenvolupat la seva activitat professional i artística. Arquitecta per l'Escola Tècnica Superior de Arquitectura de Barcelona i Màster d'Arquitectura del Paisatge per la Fundació Politècnica de Catalunya. Durant l'exercici de la seva professió, la pintura ha exercit sobre ella una forta atracció, que li ha provocat el desig d'explorar les diferents tècniques pictòriques a l'Escola d'Arts i Oficis de Barcelona, en l'especialitat de Gravat, a l'Escola d'Art Llotja de Barcelona en el Monogràfic de Litografia i, finalment, a la Facultat de Belles Arts en el Màster de Producció i Recerca Artística.

Ha viatjat per Europa i Amèrica del Nord i ha visitat els edificis que més admira. Fruit d'aquesta fascinació ha sorgit el treball que ara presenta i que pren com a model les façanes d'edificis dels anys 1950 al 1970, un període en què la radicalitat de l'arquitectura del Moviment Modern ja es començava a barrejar amb altres influències. Aquest projecte explora el potencial plàstic contingut en aquests edificis a través de la superposició de les trames que els configuren.

L'obra de Palou ha estat exposada a Barcelona, Girona, Luxemburg i Brussel·les.

Exposicions individuals

- 2011** Exposició individual al Centre Català de Luxemburg.
- 2010** Exposició individual "Arquetips" al Col·legi d'Arquitectes de Catalunya, Barcelona.
Exposició individual a la llibreria Context de Girona.
- 2009** Exposició individual a l'edifici Jean Monnet de Luxemburg.
Exposició individual "Monotips" al Col·legi d'Arquitectes de Catalunya, Barcelona.

Exposicions col·lectives

- 2014** Exposició col·lectiva dels guanyadors dels Premi de Pintura de la Fundació Vila Casas a Can Framis, Barcelona.
- 2012** Exposició col·lectiva al Centre Cívic del Poblenou, Barcelona.
Exposició col·lectiva d'artistes catalans a l'Abadia de Neumünster, Luxemburg.
Exposició col·lectiva "Arts Libris" a Arts Santa Mònica, Barcelona.
- 2011** Exposició col·lectiva d'artistes catalans al Casal Català de Brussel·les.
- 2010** Participació en el 27è Hipermerc'art d'art Contemporani a la Sala Vinçon, Barcelona.
Exposició col·lectiva a l'Espai Volart de Barcelona dels finalistes del Premi de Pintura de la Fundació Vila Casas 2010. Participació amb l'obra "Facing Charles".

Reconeixements

2013 Premi de Pintura Ex Aequo 2013 de la Fundació Vila Casas.

2012 Finalista ARTFAD 2012.

Obres en l'exposició

Marseille 1 2 3, 2012 - 2013

Gravat, collage de monotips, sobre paper

193 x 528 cm

Dibuix inspirat en la façana de l'Unité d'Habitation de l'arquitecte Le Corbusier a Marsella.

Robin Hood Gardens, 2013

Gravat, collage de monotips, sobre paper

102 x 185 cm

Dibuix inspirat en un fragment de la façana dels edificis Robin Hood Gardens dels arquitectes Alison i Peter Smithson a Londres.

Seida, 2013

Gravat, collage de monotips, sobre paper

91 x 275 cm

Dibuix inspirat en un fragment de l'edifici Seida de l'arquitecte Francesc Mitjans a l'Avinguda Sarrià de Barcelona.

Facing Charles, 2010

Gravat, collage de monotips, sobre paper

198 x 99 cm

ESPAI
VolART
BARCELONA

ESPAI
VolART2
BARCELONA

CAN
FRAMIS
BARCELONA

CAN
MARIO
PALAFRUGELL

PALAU
SOLTERRA
TORROELLA

FUNDACIÓ VILA CASAS

Oficines

Carrer Ausiàs Marc, 20, pral.
08010 Barcelona
Tel. 93 481 79 80
fundacio@fundaciovilacasas.com
www.fundaciovilacasas.com

Espai Volart / Volart 2
Carrer Ausiàs Marc, 22
08010 Barcelona
Tel. 93 481 79 85
espaivolart@fundaciovilacasas.com

Can Framis
Carrer Roc Boronat, 116-126
08018 Barcelona
Tel. 93 320 87 36
canframis@fundaciovilacasas.com

Can Mario
Plaça Can Mario, 7
17200 Palafrugell (Girona)
Tel. 972 306 246
canmario@fundaciovilacasas.com

Palau Solterra
Carrer de l'Església, 10
17257 Torroella de Montgrí (Girona)
Tel. 972 761 976
palausolterra@fundaciovilacasas.com